

Keturių brolių seselė švenčia 95 metų jubiliejų

Sigitas KANIŠAUSKAS

„Didžiausia dovana yra ne gražiai įpakuoti daiktai, o bendrystė, artimumas su žmonėmis. Šilti, nuoširdūs susitikimai širdyje išlieka visą gyvenimą. Saugokime ir branginkime tai“, – tokius jautrius žodžius per pagerbimo ceremoniją nuolat kartojo šiemet 95 metų jubiliejaus sukaktį mininti kraštiečių bibliografė Paulė Mikelinskaitė. Jubiliatės pasveikinti į jaukią kavinę Vilniuje, netoli Šv. apaštalių Petro ir Povilo bažnyčios, buvo nuvykusi mūsų Savivaldybės delegacija: Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos direktorė Danguolė Abazoriuvienė, vyr. bibliotekininkė Toma Mikalajūnaitė, Krašto muziejaus vyr. muziejininkė Bronislava Lapinskaitė. Kartu su pasvaliečiais šiltus sveikinimo žodžius jubiliatei tarė jos dukterėčios Aldona, Angelė, Virginija, sūnėnas Julius.

Jaukaus pobūvio metu jubiliatė mintimis grįžo į savo gimtinę Žadeikėliuose, netoli sienos su Latvija buvusį Ratkunų kaimą, į kurį persikėlė visa didelė Mikelinskių



Jubiliejų švenčiančios kraštiečių pagerbimo ceremonijoje. Iš kairės: Bronislava Lapinskaitė, Danguolė Abazoriuvienė, Toma Mikalajūnaitė, Paulė Mikelinskaitė, dukterėčios Aldona, Virginija, Angelė, sūnėnas Julius.

šeima, Limparų pradžios mokyklą, kurios jau net žymės nebėra, bibliotekininkystės-bibliografijos studijas Vilniaus universitete, bibliografės darbą tuometėje Respublikinėje bibliotekoje Kaune, kuri 1963 m. buvo perkelta į Vilnių (dabar – Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka) bei darbinės veiklos pabaigą Kultūros institute. Gyvendama Vilniuje, prieš tris dešimtmečius P. Mikelinskaitė talkino Pasvalio Mariaus Katiliškio viešajai bibliotekai – parengė Broniaus Krivicko, Petro Rimkūno bibliografinės rodykles, parašė apžvalgą „Pasvalio rajono bibliotekos“. Garbaus amžiaus sulaukusi kraštiečių sakė, kad jei laiko rodyklę būtų įmanoma atsukti atgal, vėl rinktųsi bibliografės specialybę.

Jubiliejinės popietės metu jubiliatė kalbėjo apie nuo jaunystės

laikų ją pakerėjusią kelionių magiją. Izraelis, Meksika, Egiptas, Jordanija – tai toli gražu ne visas mums egzotiškai atrodančių šalių sąrašas, kuriose kartu su Kelionių klubo nariais lankėsi P. Mikelinskaitė. Energija ir smalsumu stebinančiai kraštiečiai gerai žinomi visi Lietuvos kampeliai. Jubiliatė pasakojo, kad neseniai lankėsi Kaune, kur jai ypač didelį įspūdį paliko prieškarinio laikų laikinosios sostinės architektūros puošmena – reprezentaciniai Karininkų ramovės rūmai. Tačiau širdžiai miliausia vieta lieka gimtasis Pasvalio kraštas. Tad pobūvio metu P. Mikelinskaitė linkėjo važiuojant pro Pasvalį niekada jo neaplenkti. Atvykusi į Pasvalį kraštiečių visuomet užsuka į Mariaus Katiliškio viešąją biblioteką, kurioje įkurta Nacionalinės kultūros ir meno

premijos laureato, rašytojo Jono Mikelinsko (1922–2015) biblioteka. Rašytojo sesuo biblioteką ne kartą turtino rankraščiais, fotografijomis, knygomis.

Iš gausios Mikelinskių šeimos Paulė likusi vienintelė. Prieš dešimtmetį, 2015-aisiais, minint kraštiečių 85-metį, krašto kultūros ir istorijos žurnale „Šiaurietiški atsiminimai“ pasirodė jos autobiografinio pobūdžio publikacija „Keturių brolių seselė“. Jubiliatė rodė išsaugotus brolių įvairiomis progomis rašytus sveikinimus, kuriuose jie į vienintelę sesę kreipdavosi meiliais mažybiniais vardais – Paulyte arba Povilyte.

Jubiliatės pagerbimo popietę išgirstų kalbų, sveikinimų leitmotyvu turbūt labiausiai tiktų jos brolio Petro Mikelinsko (1924–2013) poezijos rinkinio „Esame, kol prisimenami“ pavadinimas.

Autoriaus nuotr.



Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos direktorė Danguolė Abazoriuvienė sveikina garbingą jubiliejų švenčiančią kraštiečių Paulę Mikelinskaitę.